

LA HISTORIA DE LA COOPERATIVA

Als anys 1800 va haver una guerra entre les Cases i l'Alfons. Va durar uns 30 anys. Quan la guerra va acabar, la gent va patir molta fam, una família anomenada. Començava a desaparèixer perquè no tenien diners per a comprar-se uns sabots; una altra família anomenada Gassulla portaven els sacs d'ordi a l'enquina perquè no tenien suficients diners per a comprar un carro. Aquell poble des que va acabar la guerra es va quedar l'igual perquè com no tenien diners ni per a comprar-se el pa no sabien quins aïncos havia fet el men. Aquella pobra gent no sabia fer orris que sembrar, collir, regar la poca terra que tenien. Sens dubte aquell poble no sabem res de qui eren els reis d'Espanya, aquell poble si contínuament així no hauria durat ni un any més. Però, per sort l'any 1932 va vindre un pare educat de Castelló, es, allí anomenat Roger, es veure a quèlques persones tan pobres (clars com el veu de Castelló i com Castelló era una ciutat rica) els va veure molt desgraciats i va començar una reunió a la puda la Proust. Va acudir tot el poble i els va prometre que els trauria d'aquella situació però els va dir que posaven un duro per a fer un sindicat, però aquelles pobres persones no tenien diners quasi ni per a comprar-se rós. Alhora es dir que ho pagaria el pare a canvi haurien de collir mig termo de oli, olives, ametlles... i que en uns tres anys surrien bé, però aquell poble estava tant que mentre uns sembraven les plantes que Roger es dir una altra van

construir un sindicat. Al cap de dos anys, en Roger els havia dit, vivien bé. Alhora com aquell poble va anar de menys a més al any 1968 Roger els va proposar fer un molí d'oli, una botiga i una biblioteca. En aquell poble quan es va acabar tot les coses proposades era un dels pobles més rics d'Espanya. Poc a poc, van anar arribant al poble carros de feta de Pirineus i Iberica a comprar esser del poble. Alhora els autòctons de les Cases van fer una estalvia al mig de la plaça d'Espanya de Roger per la seva aportació al poble i des d'aleshores el poble de les Cases ha prosperat tant que van fer una caixa junt a la Cooperativa per a que tots els autòctons no tingueren els diners a les cases. Als períodes suria moltes vegades les Cases com "Les Cases: la pàtria espanyola de la cooperativa" i una en la fabrica d'un poble molt pobre però gràcies a una persona, el treball d'un poble molt entusiasmant per preparar i una cooperativa no van patir més fam zero que va arribar al ser el poble més ric de la Comunitat Valenciana i per a commemorar el naixement de la cooperativa i tot els seus derivats en l'any que estem 2007 van fer la festa del 75 aniversari del seu naixement i tot el poble està voltat a esta festa incluída la escola que les seues 15 fundades Culturals son del cooperativisme.

Victor 1ºESO

Victor Tena - 1er. ESO

El amor del cooperativismo.
 Quiero recibir mis galardones
 quiero recibir tus galardones
 No quiero que hagas daño al que amas
 No quiero vivir sin verte.
 El que coopera quiere amar.
 El cooperativismo requiere esperar
 sin pensar. Espero, tus galardones
 Espero que me abracés
 espero que me mires
 es que me ayudes
 -El cooperativismo espera tu amor
 con el calor de su corazón,
 no puede vivir sin recuperarse
 Porque el cooperativismo como
 mi ganque, en mí me a una
 gloria te debe que le cantes
 una canción con el amor
 de tu corazón.
 Me encantan las flores, como
 si fueran mis cantaderas,
 si un rayo me hubiera
 con el amor, yo quiero recuperar
 mi amor. No puedo dormir
 sin pensar en el cooperativismo
 Para que pueda recibirme ni ver.
 Me gusta ayudar la gente con mi alma
 con mis manos, con mis ojos.

Badia
 2ºESO

Badia Sadik - 2n. ESO